

os friste ud over det, der er rimeligt i forhold til at sikre, at vi i gode tider har overskud, så vi har betalt af på gælden. Det er for billigt for den generation, som jeg tilhører, hvis det er sådan, at vi ikke bygger de diger op, der gør, at vi også kan tåle at se et overskud på statsfinanserne, så vi kan få afdraget den gæld, vi selv har været med til at ophobe.

Den lille bemærkning håber jeg at hr. Kristian Jensen vil tage med til sin gruppe. Jeg tror, at den for en del af Venstres medlemmer også vil have et eller andet på sig.

Til hr. Kim Behnke må jeg sige, at det er et spørgsmål, der er meget velegnet at få stillet under udvalgsarbejdet.

Med hensyn til notargebyrer er det et forslag, som er kommet ind efter aftale med justitsministeren. Det er faktisk justitsministerens ressortområde. Der er selvfølgelig en ekspedition i den her sammenhæng, som også kan berettige til et gebyr. Man kan så altid diskutere gebyrets størrelse; man kan prøve at gøre det omkostningsmæssigt, og man kan træffe en beslutning om, at det her er et rimeligt niveau, men hr. Kim Behnke er velkommen til at forfølge spørgsmålet under udvalgsarbejdet.

På samme måde spørgsmålet om, hvorfor det hedder 69 kr., om det er en regulering eller hvad, også her vil jeg gerne grave i det under udvalgsarbejdet.

Endelig er der strafbestemmelserne, hvor hr. Kim Behnke giver oplyser om dem, som om at man, hvis man kommer til at købe et forkert stempelmærke, ender 2 år i fængsel. Det finder hr. Kim Behnke ikke belæg for, men vi har her, som vi har i de fleste af vores love, strafbestemmelser. Med hensyn til den her bestemmelse om de 2 års fængsel i det ekstreme tilfælde så tror jeg ikke, at man finder eksempler fra det virkelige liv, hvor det er sket. Men om det er tilstrækkeligt velfabulanceret i forhold til de straffe, vi har på andre områder, det synes jeg ville være helt udmærket, hvis hr. Kim Behnke forfølger det under udvalgsarbejdet.

Jeg glæder mig til, at vi får den her sag ekspederet, forhåbentligt i et bredt samarbejde, med de mange positive bemærkninger, der er faldet her under førstebehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 210: Forslag til lov om ændring af vurderingsloven, ejendomsværdiskatteloven, ligningsloven og personskatteloven. (Mindre ejendomme i landzone m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 25/3 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Vernersen (S):

Med dette lovforslag om ændring af vurderingsloven, ejendomsværdiskatteloven, ligningsloven og personskatteloven, som vi nu skal behandle, skabes der klarhed over vurderingen af ejendomme med store arealtilliggender beliggende i landzoner.

De første 5000 m² indgår ved beregningen af ejendomsværdiskatten, og der skal alene betales ejendomsværdiskat af den del af ejendomsværdien, der knytter sig til boligen. Det er dog på trods af denne ændring fortsat vurderingsmyndighederne, der afgør, om en ejendom skal betegnes som beboelsesejendom eller som landbrugsejendom. Vurderingsmyndighederne skal ved den bedømmelse tage udgangspunkt i de kriterier, der er nævnt i lovforslaget.

Med det lovforslag, vi behandler, sker der også en ændring vedrørende vindmølleparceller, der måske ligger flere kilometer væk fra den øvrige faste beboelse. De skal fremover ikke indgå i ejendomsværdiskatsberegningen. En sådan vindmølleparcel har jo intet med selve beboelsesejendommen at gøre, og derfor er det også naturligt, at den ikke indgår i beregningen af ejendomsværdiskatten. Der bliver således kun tale om at betale lejeværdiskat af boligdelen.

Med lovforslaget er der taget højde for den debat, der har været i befolkningen vedrørende vurdering af små landbrugsejendomme, der ofte alene benyttes som familiebolig. Nu vurderes den del af grunden, der naturligt tilhører boligdelen, som parcelhus, når i øvrigt retningslinjerne for fordelingen mellem landbrugsejendomme og beboelsesejendomme er opfyldt.

Det her lovforslag er i øvrigt et, som giver et provenutab til staten, og dermed kan det måske skabe den glæde, som ikke fuldt ud var til stede ved behandlingen af den foregående lovforslag. Det er godt nok kun et beskedent provenutab på en 40-50 mio. kr. om året, men nu må vi i den videre forhandling se, hvordan partierne så ser på det spørgsmål.

Mariann Fischer Boel (V):

Igennem de sidste par år har der, som Socialdemokratiets ordfører også nævnte det, været megen diskussion om og i øvrigt været rejst en berettiget kritik af beskattningen af de små landbrug, der bliver omvurderet til parcelhuse.

Der har været fremsat beslutningsforslag, jeg tror tre gange, her i Folketinget, og beslutningsforslagene skulle pålægge ministeren at sikre, at de små landbrugsejendomme ikke blev brandbeskattet, fordi der nu skulle betales ejendomsskat af hele ejendommens værdi, både af stuehuset, af udbygningerne og af den jord, som hørte til ejendommen, og ikke til den lave sats, men til en sats, som skulle afspejle værdien i handel og vandel.

Nu har ministeren så med det her forslag besluttet, at der ved vurdering af de her hybrid-ejendomme, som jeg ynder at kalde dem, skal tages udgangspunkt i, at der til boligen altid hører 5.000 m², uanset om grunden så i virkeligheden kan være en hel del mindre, og ikke, som Socialdemokratiets ordfører siger, kun den del, der naturligt hører til beboelsen. Det kan i virkeligheden være en beboelse, hvor der kun er 1.500 m² eller 1.400 m², men det tal vil jeg så vende tilbage til lidt senere. Den begrundelse, som ministeren giver i bemærkningerne for at vælge de 5.000 m², er, at det er den normale minimumsgrænse for, at en ejendom kan være pålagt landbrugspligt.

Nu ved jeg godt, at ministeren og jeg ikke er enige om, hvornår der skal være pålagt landbrugspligt på et parcelhus, men så synes jeg, at det måske kunne være lige så fornuftigt at tage udgangspunkt i ejendomsavancebeskatningslo-

vens 1.400 m². Jeg kan se i bemærkningerne, at det forslag også har været rejst, og jeg kan også se, at ministeren har fastholdt de 5.000 m², uden at der gives nogen begrundelse for det. Jeg ved ikke, om ministeren måske har været inde i nogle provenumæssige overvejelser i forbindelse med sin beslutning.

Så lægges der jo også op til, at der skal tages højde for en vurdering af, om de øvrige bygninger, om beplantningen, om herlighedsværdien er knyttet enten til beboelsen eller til restejendommen. Jeg kan måske godt se for mig, at vurderingsmyndighederne kan få mange sene natte timer til at gå med at få lavet de her fordelinger.

Jeg har et par spørgsmål, som måske ligger lidt i udkanten af lovforslaget. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at få en bekræftelse fra ministeren på, at avancebeskatningen ikke bliver aktuel ved vedtagelse af det her lovforslag, altså at de her hybridejendomme ikke bliver belagt med avancebeskatning. Jeg ved godt, at det ikke direkte vedrører dette, men jeg er sikker på, at ministeren vil kunne svare på det.

Så har jeg også lidt svært ved at se, om den restparcel, der bliver, når man har trukket de 5.000 m² ud – og jeg er klar over, at de ikke bliver vurderet efter bondegårdsreglen, men som sagt efter handel- og vandelpriisen – vil blive pålagt en ejendomsskat på de maksimalt 8 promille, eller om de vil blive beregnet med en almindelig ejendomsskat, som er gældende i den kommune, hvor beboelsen så måtte ligge. Det har jeg lidt svært ved at gennemskue.

Men med alle de forbehold, jeg har været inde på, så er det her forslag et skridt i den rigtige retning i forhold til de regler, der gælder i dag. Under udvalgsbehandlingen vil Venstre så begynde at grave lidt i nogle af de spørgsmål, som vi har stillet, dels om restparcellen og dels om størrelsen.

Så vil jeg, inden jeg slutter, da godt lige komme med en bemærkning til hr. Morten Helveg Petersen og hr. Aage Frandsen, som var inde i nogle provenuovervejelser. Jeg kan ikke lade være at trække en lille smule på smilebåndet over proportionsansen i de overvejelser, de to ordførere må have gjort sig. For hvis vi kigger på de forslag, vi behandler i dag sådan set under ét, så koster det her forslag mellem 40 og 48 mio. kr., det næste omkring 10 mio. kr., og så kan jeg pege på resten af de forslag, som vi har til behandling i dag, og så tror jeg nok, at mi-

nisteren går af med provenusejren, hvis vi skal se på dagens forslag under ét.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Min bemærkning omkring provenuet var ikke, at ministeren tabte sammenlagt. Nej, efter alt at dømme vil der være nogle partier, der sørger for, at ministeren har fået nogle penge i kassen, og så er der andre partier, der giver dem ud. Det synes jeg er lidt urimeligt, og det må vi også kigge på i forbindelse med vedtagelsen af ellers fornuftige forslag.

Gitte Seeberg (KF):

Det Konservative Folkeparti slutter op om det forslag, som skatteministeren her har fremsat, som går ud på at lempe ejendomsværdiskatten for ejendomme med store jordtilliggende.

Ligesom Venstres ordfører vil vi gerne under udvalgsbehandlingen have mulighed for at dyrke spørgsmålet om grænsen på de 5.000 m². Jeg må sige, at jeg er uenig med hr. Verner sen i, at det er prototypen på en almindelig ejendom, men det synes jeg vi skal dyrke i udvalget.

I hvert fald: Vi er positive over for forslaget.

Aage Frandsen (SF):

Der har fra forskellige partiers side i de senere år været beslutningsforslag om at ændre beskatningen på disse områder, sådan at disse små landbrugsejendomme, som primært har et boligformål, ikke bliver beskattet så hårdt. Og her har vi ved en del lejligheder tilkendegivet, at vi synes, at skatteministeren skulle se på det med henblik på at få urimeligheden væk.

På den ene side synes vi, at det er rimeligt, at selve boligen på disse små landbrugsejendomme vurderes efter det, de er, nemlig en bolig, på den anden side er det urimeligt, når der så er et jordtilliggende, at det også skal betragtes som en del af parcelhuset. Derfor synes vi, at det, som ministeren er kommet frem med, er fornuftigt, det er afbalanceret. Man kan altid sådan tage overvejelser om, hvor grænsen skal ligge henne i forhold til, hvad der skal vurderes som bolig og parcelhus i den her forbindelse, men vi synes, at ministeren har fundet en rigtig afgrænsning.

Med hensyn til disse fritliggende vindmøller, som også er kommet ind i den her forbindelse, er vi klart imod, at de hører hjemme her. De hører i det hele taget slet ikke hjemme i den her forbindelse, det er en fejl, at vi overhovedet har

fået dem ind på den her måde. Vi synes ikke, at det er rimeligt, at de skal begunstiges med en lavere beskatning på det her punkt. Så derfor vil vi i forbindelse med behandlingen af det her forslag stille ændringsforslag om, at den del af det ikke er med i lovforslaget. Men ellers støtter vi lovforslaget.

Klaus Kjær (DF):

Forslaget er en konsekvens af den debat, som var i Folketinget for ikke så lang tid siden, om ejendomsværdiskatten for ejendomme, der helt eller delvis er beliggende i landzone, den såkaldte bondegårdsregel. Dengang bebudede skatteministeren, at der fra hans side ville blive arbejdet på en lempelse af ejendomsværdiskatten, og det er nu det forslag, L 210, som førstebehandles i dag.

Forslaget kommer efter den kritik, der har været af vurderingen af mindre ejendomme med landbrugspligt, der vurderes som parcelhuse. Skatteministeren mener nu, at der med de foreslåede ændringer tages højde for den kritik, der går på, at ejerne af disse ejendomme bliver særlig hårdt ramt ved beregning af lejeværdien eller ejendomsværdiskatten, da disse ejendomme har en uforholdsmæssig stor parcelhusgrund.

Ifølge lovforslaget indgår der i boligandelen alene værdien af de første 5.000 m² af grundarealet, herefter skal der kun betales ejendomsværdiskat af boligdelen. På tilsvarende vis foreslås det, at der lempes på ejendomsværdiskatten for parcelhuse, der er samnoteret med vindmølleparceller. Det betyder, at der i fremtiden kun skal betales ejendomsværdiskat af boligdelen og ikke af vindmølle delen.

I Dansk Folkeparti havde vi dog gerne set, at der blev beregnet ejendomsværdiskat af et mindre areal end de anførte 5.000 m². Det er et forhold, som der i høringssvaret fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer er fremsat bemærkninger til. Foreningen foreslår, at grænsen fastsættes til 1.400 m².

Nu er det jo sådan, at en almindelig parcelhusgrund sjældent udgør 5.000 m², men snarere ligger i den størrelsesorden, som Foreningen af Statsautoriserede Revisorer har peget på. Så hvis der skal være nogen konsekvens i at side stille landbrugsejendomme, som alene tjener til beboelse, med almindelige parcelhuse, er det vel snarere på det niveau, grænsen skal sættes.

Dansk Folkeparti er positivt stemt for forslaget, idet det er et skridt i den rigtige retning,

som et flertal under bondegårdsregeldebatten pegede på. Vi vil dog under udvalgsbehandlingen kigge nøjere på høringssvarene samt overveje, hvorvidt der skal stilles ændringsforslag om den fastsatte grænse på 5.000 m².

Så vil jeg også gerne have lejlighed til at gøre nogle betragtninger omkring provenutabet, bl.a. de spørgsmål, der blev rejst af hr. Morten Helveg Petersen. Nu er det jo sådan, at Dansk Folkeparti går ind for en generel skattelempe, altså over en bred kam en sænkning af skattebæret og ikke en forhøjelse, og derfor kan jeg da lige så godt sige ligeud, at vi ikke altid stiller krav om provenuneutralitet.

Sonja Albrink (CD):

Som tidligere ordførere allerede har sagt, er det jo noget, vi har diskuteret adskillige gange i forbindelse med beslutningsforslag, som har været fremsat.

I CD mener vi, det er et godt forslag, som ministeren er kommet med. Det går i den rigtige retning. Også CD vil gerne under udvalgsbehandlingen kigge på, om der er nogle eventuelle problemer, vi skal have kigget nærmere på, sådan at vi kan tilslutte os forslaget ved tredje behandling.

Morten Helveg Petersen (RV):

Der har fra flere sider gennem mange år været rejst kritik af den måde, som mindre landejendomme er blevet vurderet og dermed også beskattet på, og med lovforslaget tages der skridt i retning af at lempe ejendomsværdibeskatningen for ejendomme over 5.000 m², der helt eller delvis er beliggende i landzone. De første 5.000 m² indgår i ejendomsværdiskatten. Herudover skal der kun betales ejendomsværdiskat af boligdelen.

Det er vurderingsrådene, der fordeler ejendomsværdien mellem bolig og restejendom, og det vil selvfølgelig give mulighed for udsving i et eller andet omfang, eftersom det selvfølgelig vil være baseret på individuelle vurderinger. Det synes vi er fornuftigt, selv om man selvfølgelig må leve med udsving.

Det Radikale Venstre kan støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Temaet her har været til debat adskillige gange efterhånden bare i den korte tid, vi har siddet i Folketinget.

Den oprindelige bekymring hos os, der var mest dominerende, var, om man brandbeskat-

tede små landbrugsejendomme, hvor der faktisk blev drevet landbrug, og vi har i debatten fået belyst fra ministeren, at hvis der faktisk drives landbrug, også et meget lille landbrug, så vil de konkrete skøn, der laves fra vurderingsmyndighederne, medføre, at der ikke sker nogen brandbeskatning. Det vil vi i udvalgsarbejdet have klargjort gennem et spørgsmål, og det kan komme med optrykt som et bilag, så vi har den side helt klaret af.

Den anden del, og det er det, lovforslaget handler om, nemlig at vi behandler folk, der har købt en beboelsejendom på landet fair i forhold til ejendomsvurderingerne og lejeværdien, er vi selvfølgelig positive over for. Det er en lempelse af ejendomsværdibeskatningen. Det er vi sådan set normalt ikke tilhængere af, men her er det i orden.

Der er et eneste sted, hvor vi må sige fra. Det er dér, hvor man vil give en ekstra skattebegunstigelse til nogle vindmølleejere, som i forvejen er blevet begunstiget voldsomt gennem afgifts- og skattelettelser. Det kan vi ikke støtte.

Men hovedformålet med lovforslaget støtter vi.

Christian Jensen (FP):

Fremskridtspartiet er positivt over for skatteministerens fremsatte forslag, og hvis dette i øvrigt underer skatteministeren, så er det bare bevis på, at når skatteministeren varsler med fornuftige forslag, ja, så er Fremskridtspartiet også at finde som støtter af sådanne forslag. Og at skatteministeren dog en gang imellem fremkommer med fornuftige forslag, finder vi efter vores bedste overbevisning at dette forslag er et bevis på.

Vi opfatter det i øvrigt som en vis imødekommelse af Fremskridtspartiets forslag om bondegårdsreglen, beslutningsforslag nr. B 28. Vi finder det både fornuftigt og rimeligt, at der ved vurderingerne appelleres til den sunde fornuft, når man vurderer i de her nævnte sager. Det vælger vi da i øvrigt at tro på er tilfældet ved alle vurderingsforretninger rundt omkring i landet. Vi skal dog opfordre til, at man er særlig opmærksom ved vurderingen af de mindre ejendomme, der helt eller delvis er beliggende i landzoner, og især ejendomme med relativt store grundarealer.

Ministerens forslag om, at man fremover medregner maksimalt 5.000 m² til boligdelen, finder vi egentlig ganske rimeligt. Det er rimeligt set i lyset af, at familier, der søger at erhver-

ve sådanne ejendomme, ønsker mere plads, end de kan få i almindelige lejligheder eller i almindelige parcelhuse. Det være sig i såvel selve boligen som i den tilrådighedværende udenomsplads, herunder stor have m.v.

Når dette er sagt, må vi dog appellere til vurderingskomiteerne landet over, at man udviser den allerstørste konduite i sonderingen af, hvornår udhuset skal medregnes til boligdelen, blot fordi et enkelt rum ligner et hobbyrum. Man må vurdere, om rummet ikke lige så godt kunne have været indrettet i et overflødigt rum i det måske store stuehus, men af praktiske grunde og måske også af økonomiske grunde og for nemheds skyld er anbragt i udhuset. I tilfælde, hvor man alligevel skønner, at det skal medregnes til boligdelen, må man appellere til, at sådanne tilfælde påvirker vurderingerne med et absolut minimum.

Forslaget om, at der i fremtiden sker en opdeling af en ejendom, hvorpå der er en vindmølleparcel, finder vi også rimeligt, således at boligdelen vurderes som normalt og vindmølleparcellen for sig. Man kan vel egentlig undre sig over, hvordan det dog har kunnet lade sig gøre at blande disse ting sammen. Hvordan kan dette at eje en vindmølle påvirke lejeværdien på en anden parcel med beboelse? Ja, så skulle lejeværdien jo også stige, dersom man ejede en ekstra grund. Sådant er det selvfølgelig ikke, og sådan skal det heller ikke være, og derfor ser skatteministerens forslag også fornuftigt ud.

Dette sammenholdt med de mange positive høringssvar fra de berørte organisationer og myndigheder gør, at Fremskridtspartiet her skal meddele, at vi er positive over for forslaget og vi ser frem til en positiv behandling i udvalgene.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Her har vi et fornuftigt og godt forslag, som vi gerne vil støtte fra Kristeligt Folkepartis side. Vores støtte falder jo i forlængelse af, hvad vi har sagt, når de beslutningsforslag på bondegårdsreglens område har været til behandling.

Dog vil jeg som et par andre ordførere også lige høre, hvorfor skatteministeren netop har sat boligdelen til 5.000 m². Er der en særlig objektiv grund til det? Det kunne jeg have lyst til at høre lidt om.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg kan ikke lade være med at starte med en særlig tak til den næstsidste ordfører, hr.

Christian Jensen fra Fremskridtspartiet. Jeg hørte ordene: »ros«, »fornuftig« og »rimelig«. Det er så store ord i en vendelbos mund, at man vel næsten ikke kan nå længere her i verden. I det hele taget: Tak for en positiv og en overvejende uproblematisk tilslutning til forslaget.

Fru Mariann Fischer Boel havde nogle spørgsmål og specielt det første, hvorfor de 5.000 m², er der flere ordførere, der har været inde på.

Jamen altså, man må jo træffe en beslutning, hvis ikke man siger, at man skal sende vurderingsfolk ud og foretage en præcis afgrænsning til boligen, hvilket i sig selv i øvrigt ville kunne give mange tvister. Og derfor tror jeg under alle omstændigheder – om ikke andet så ud fra en enkel ubureaukratisk betragtning – at det at fastsætte et kvadratmeterantal er en rigtig måde at gøre det på.

Når de 5.000 m² er valgt, skyldes det, at ingen ejendom kan være pålagt landbrugspligt, hvis det er sådan, at den er under 5.000 m². Man kan vælge – som jeg husker det – mellem 5.000 m² og 2 ha, om man vil være landbrugspligtig eller ej. Altså der er en grænse. Jeg kan se, at fru Mariann Fischer Boel ryster på hovedet. Men i hvert fald: Når man er over de 5.000 m² og op til et vist areal, kan man vælge; men man vil ikke finde landbrugsejendomme på under 5.000 m², som er pålagt landbrugspligt.

Derfor mener vi faktisk, at det er en rimelig arealgrænse, for det her omfatter jo ikke alene ejendomme, der tidligere har været landbrugs-ejendomme. Det omfatter alle, der befinder sig i landzone, og som måtte have over 5.000 m².

Jeg tror, det var fru Mariann Fischer Boel, der sagde, at man blev omfattet, også selv om man havde under de 5.000 m², fordi man skulle betale af de 5.000 m². Det skal man selvfølgelig ikke, man skal ikke betale af mere. Hvis man har en grund på 1.000 m², jamen så er det 1.000 m² og dermed under 5.000 m², så det giver helt sig selv, at så er man ikke omfattet.

Men hvis vi valgte ejendomsavanceskattereglernes 1.400 m², så ville det betyde, at vi også kraftigt ville komme til at berøre parcelhuse, der ligger i landzone, som aldrig har været i nærheden af at være landbrugsejendomme. I øvrigt ville det også rejse problemstillingen: Hvis nu man har over 1.400 m² i byen, skulle vi så også dér gå ind og lave en afgrænsning? Så jeg mener, at det er rigtigt valgt.

Fru Mariann Fischer Boel spurgte også efter, om man kunne blive omfattet af avancebeskat-

ningen i det her. Det tror jeg ikke man kan give et præcist svar på. Det tror jeg er en konkret vurdering, men stil spørgsmålet i udvalget og lad os belyse det dér.

Til fru Mariann Fischer Boels spørgsmål, om man er omfattet af loftet på de 8 promille, så er det indenrigsministerens lovgivning. Umiddelbart ville mit svar være, at det tror jeg man gør. Altså jeg tror ikke, at man bliver omfattet af loftet. Jeg tror, at man betaler det normale, fordi det normalt ikke ville være landbrugsjord; det tilhører stadig væk et parcelhus. Men stil spørgsmålet og lad os få det helt præcist.

Til sidst omkring vindmøllerne kan man jo altid diskutere, om det er rigtigt at give den håndsrækning til de vindmøller, som blev opført på et bestemt tidspunkt. Men jeg mener ud fra en principmæssig betragtning, at det er svært andet end at støtte forslaget. Altså principielt er det meget underligt, at det, at der ligger en vindmølle på et stykke jord måske 5 km væk, gør, at jorden tæller med i ejendomsværdibeskatningen for parcelhuset. Det ville man jo aldrig drømme om, for så vidt angår en landbrugsejendom.

Men lad os se, hvordan det ender, når vi ender ved andenbehandlingen. Jeg forstår, at der kommer et ændringsforslag, og så må vi se, om der vil være tilslutning til at tage den del ud. Det ville jeg tage afslappet, men jeg synes, at det ville være et principbrud, hvis man gjorde det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 211: Forslag til lov om ændring af registreringsafgiftsloven og ligningsloven. (Løbende registreringsafgift af udenlandske firmabiler m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 25/3 99).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Hugo Sørensen (S):

Forslagets formål er at ændre registreringsafgiftsloven vedrørende afgiftsbetaling på biler, som udenlandske virksomheder stiller til rådighed for ansatte, der bor her i landet.

Danmark har i lighed med visse andre EU-lande regler om, at herboende som udgangspunkt ikke må benytte udenlandsk indregistrerede biler her i landet. Disse regler har først og fremmest haft til hensigt at beskytte provenuet på registreringsafgiften.

EU-Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, at de nugældende danske regler er i strid med Traktatens regler om arbejdskraftens fri bevægelighed og om fri udveksling af tjenesteydelser. Kommissionen har derfor indledt en traktatkrænkelingsprocedure mod Danmark. Socialdemokratiet vurderer, at chancen for at vinde en sag om forbud mod anvendelse af udenlandske firmabiler ikke er god, og er derfor indstillet på at ophæve disse regler.

På den anden side er det af afgørende betydning, at ændringen ikke indebærer en uacceptabel udhuling af provenuet for registreringsafgiften, hvorfor det fremsatte forslag er et rimeligt kompromis mellem disse hensyn.

I forslaget lægges op til, at hvis en udenlandsk virksomhed stiller en udenlandsk firmabil til rådighed for en herboende ansat til vedkommendes arbejdsmæssige og private anvendelse, kan der gives tilladelse til, at registreringsafgiften betales over en vis periode i stedet for som nu, hvor afgiften betales på én gang. Da en udskydelse af betalingen indebærer et likviditetskrav til statskassen foreslås desuden, at der i disse tilfælde skal betales et tillæg til afgiften.

Ordringen vil kunne anvendes både i tilfælde, hvor bilen indregistreres på danske num-